SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 14. junija 2007*

V zadevi C-56/06,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) z odločbo z dne 31. januarja 2006, ki je prispela na Sodišče 2. februarja 2006, v postopku

Euro Tex Textilverwertung GmbH

proti

Hauptzollamt Duisburg,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, R. Schintgen, A. Tizzano (poročevalec), A. Borg Barthet in E. Levits, sodniki,

* Jezik postopka: nemščina.

generalna pravobranilka: E. Sharpston,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Euro Tex Textilverwertung GmbH A. Gläser, odvetnik,

— za Komisijo Evropskih skupnosti J. Hottiaux in B. Schima, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 25. januarja 2007

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Evropskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Poljsko na drugi strani, ki je bil odobren s Sklepom Sveta in Komisije 93/743/EURATOM/ESPJ/ES z dne 13. decembra 1993 (UL L 348, str. 1, v nadaljevanju: Pridružitveni sporazum), in zlasti člena 7(1)(b) Protokola 4 k temu

sporazumu, kot je bil spremenjen s Sklepom št. 1/97 Pridružitvenega sveta med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Poljsko na drugi strani z dne 30. junija 1997 (UL L 221, str. 1, v nadaljevanju: Protokol 4).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Euro Tex Textilverwertung GmbH (v nadaljevanju: Euro Tex) in Hauptzollamt Duisburg (carinski urad Duisburg, v nadaljevanju: Hauptzollamt) zaradi pravilnosti dokazov o poreklu, predloženih z namenom izvoza rabljenega tekstila na Poljsko.

Skupnostna ureditev

3 Protokol 4 opredeljuje pojem „blago s poreklom“ in vsebuje določbe s področja upravnega sodelovanja.

4 Člen 2(1) Protokola 4 določa:

„Za namene izvajanja tega sporazuma se za izdelke s poreklom iz Skupnosti štejejo ti izdelki:

a) izdelki, v celoti pridobljeni v Skupnosti v smislu člena 5 tega protokola;

b) izdelki, pridobljeni v Skupnosti, ki vsebujejo materiale, ki niso bili v celoti pridobljeni na njenem ozemlju, če so bili ti materiali zadosti obdelani ali predelani v Skupnosti v smislu člena 6 tega protokola;

[...]“

5 Člen 6 tega protokola določa:

„1. Za namene člena 2 se šteje, da so izdelki, ki niso v celoti pridobljeni, zadosti obdelani ali predelani, če so izpolnjeni pogoji, navedeni v seznamu priloge II.

[...]

3. Prvi in drugi odstavek se ne uporabljata v primerih, ki jih določa člen 7.“

6 Nazadnje, člen 7 Protokola 4 določa:

„1. Brez poseganja v odstavek 2 se šteje, da so spodaj našteti postopki obdelave ali predelave nezadostni, da bi izdelek pridobil status izdelka s poreklom, ne glede na to, ali je zadoščeno zahtevam iz člena 6:

[...]

b) preprosti postopki, kot so odstranjevanje prahu, sejanje ali prebiranje, razvrščanje, usklajevanje (vključno s sestavljanjem garnitur izdelkov), pranje, barvanje, rezanje;

[...]"

7 Opozoriti je treba, da je bil člen 7 Protokola 4 spremenjen s Sklepom Pridružitvenega sveta EU-Poljska št. 4/2000 z dne 29. decembra 2001 o spremembi Protokola 4 k Evropskemu sporazumu s Poljsko o definiciji pojma „izdelki s poreklom" in načinih upravnega sodelovanja (UL L 19, str. 29, v nadaljevanju: Spremenjen protokol 4).

8 Člen 7(1)(j) Spremenjenega protokola 4, ki delno nadomešča člen 7(1)(b) Protokola 4, ne navaja več „preprostih postopkov", ampak se namesto tega sklicuje samo na „presejanje, izločevanje, razvrščanje, usklajevanje (vključno s sestavljanjem garnitur izdelkov)".

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

9 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je v času dejanskega stanja Euro Tex upravljal s pooblaščenim obratom, ki je zbiral, prenašal in predeloval rabljena oblačila in tekstil.

10 Blago, ki ga je javnost odložila v uličnih zbiralnikih, je bilo razvrščeno in usklajeno v več fazah. Oblačila, ki so bila še uporabna, so bila razdeljena v skladu z več merili. Zaposleni v Euro Tex, katerih naloga sta bila razvrščanje in uskladitev, so morali prednostno poiskati še posebej „modne“ izdelke v skladu z zahtevami strank.

11 V letih 1998 in 1999 je Euro Tex trgovcem na drobno na Poljskem dobavljal razvrščen in usklajen tekstil. Kot dokaz, da je imel „poreklo“ v smislu preferencialnega carinskega postopka, ki ga je uvedel Pridružitveni sporazum, je Euro Tex na trgovske račune natisnil izjave o poreklu za dobavljeno blago ali je predložil potrdila o gibanju blaga „EUR.1“.

12 Zaradi nadzora v prostorih Euro Tex, izvedenega na zahtevo poljske uprave, je Hauptzollamt v odločbi z dne 19. julija 2001 ugotovil, da to podjetje ne more dokazati porekla izdelkov. Nemške oblasti so poleg tega odvzele potrdila o gibanju blaga EUR.1 in izjavile, da bodo o rezultatih nadzora na kraju samem obvestile poljske organe.

13 Euro Tex se je na ta sklep pritožil pri Hauptzollamt, ki je z odločbo z dne 30. junija 2002 to pritožbo zavrnil kot neutemeljeno. V tej odločbi je Hauptzollamt med drugim zaključil, da pogoji iz Protokola 4 niso bili izpolnjeni, da bi se lahko štelo, da je rabljeni tekstil, namenjen nošenju, v celoti pridobljen v Skupnosti. V odločbi je poleg tega navedeno, da postopki razvrščanja in usklajevanja, ki so bili opravljeni v obravnavanem primeru, pomenijo le minimalno obdelavo, ki ne vpliva na poreklo teh izdelkov.

14 Euro Tex je torej pri Finanzgericht Düsseldorf vložil tožbo za ugotovitev nezakonitosti mnenja, ki ga je Hauptzollamt naslovil na poljske carinske organe in v katerem jih je obvestil o nepravilnosti zadevnih izjav in potrdil o poreklu.

15 Glede razlage člena 7(1)(b) Protokola 4 je Finanzgericht Düsseldorf prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali so postopki usklajevanja, natančneje opisani v tem sklepu, več kot le preprosti postopki usklajevanja v smislu člena 7(1)(b) Protokola 4?"

16 Vprašanja Finanzgericht Düsseldorf izhajajo zlasti iz razlik, ki naj bi obstajale med več jezikovnimi različicami Protokola 4. Po mnenju predložitvenega sodišča naj bi namreč nekatere jezikovnega različice tega protokola nakazovale na obstoj razlike med preprostimi postopki usklajevanja in zapletenimi postopki usklajevanja, medtem ko naj bi bilo iz drugih jezikovnih različic razvidno, da so vsi postopki iz člena 7(1)(b) tega protokola po sami definiciji „preprosti".

17 Medtem ko na primer nemška različica člena 7(1)(b) Protokola 4 navaja „einfaches Entstauben, Sieben, Aussondern, Einordnen, Sortieren (einschließlich des Zusammenstellens von Sortimenten) [...]" in francoska „opérations simples de dépoussiérage, de criblage, de triage, de classement, d'assortiment (y compris la composition de jeux de marchandises) [...]", pa se angleška različica te določbe nanaša na „simple operations consisting of removal of dust, sifting or screening, sorting, classifying, matching (including the making-up of sets of articles) [...]".

Vprašanje za predhodno odločanje

18 S tem vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba ob upoštevanju določb Protokola 4 razlikovati med preprostimi in zapletenimi postopki usklajevanja. Prvi naj bi bili ob uporabi člena 7(1)(b) Protokola 4 obdelave ali predelave, ki niso zadostne, da bi lahko blago pridobilo status blaga „s poreklom", medtem ko naj bi drugi lahko pomenili obdelave ali predelave, ki so zadostne, da se blagu podeli status blaga s poreklom na podlagi člena 6 tega protokola. Finanzgericht Düsseldorf želi vedeti, če bi taka razlika obstajala, ali postopki usklajevanja, kot so ti, ki jih je opravil Euro Tex, spadajo v drugo kategorijo, to je med bolj zapletene postopke.

Stališča, predložena Sodišču

19 Euro Tex navaja, da so postopki usklajevanja, opravljeni v okviru reciklaže rabljenega tekstila, popolnoma drugačni od „preprostih postopkov usklajevanja" v smislu člena 7(1)(b) Protokola 4. Ta določba naj bi se namreč nanašala le na zelo preproste postopke, ki ne zahtevajo nobenega posebnega znanja in ki ne vsebujejo nobenega resničnega vrednotenja izdelkov. Nasprotno pa naj bi usklajevanje rabljenega tekstila privedlo do pomembnega vrednotenja teh izdelkov. Šlo naj bi namreč za celo vrsto postopkov razlikovanja, za katere morajo imeti zaposleni podjetja za recikliranje posebne sposobnosti (na primer sposobnost prepoznavanja kakovosti tkanin, modnih trendov itd.). Sicer pa je podjetje zaposlene v ta namen posebej usposabljalo.

20 Ker naj bi torej postopki usklajevanja, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, obravnavanemu blagu lahko podelili status blaga s poreklom, Euro Tex predlaga Finanzgericht Düsseldorf, naj na vprašanje odgovori pritrdilno.

21 Komisija, ki meni nasprotno, zatrjuje, da v skladu s Protokolom 4 ni mogoče razlikovati med preprostimi in bolj zapletenimi postopki usklajevanja. To naj bi izhajalo zlasti iz primerjalne presoje različnih jezikovnih različic člena 7(1)(b) tega protokola, zlasti angleške in nizozemske različice.

22 Taka razlaga zadevne določbe naj bi bila tudi v skladu s pravili priloge D.1 k Mednarodni konvenciji o poenostavitvi in uskladitvi carinskih postopkov (v nadaljevanju: Kjotska konvencija), katere več prilog je v imenu Skupnosti sprejel Svet s Sklepom 77/415/EGS z dne 3. junija 1977 (UL L 166, str. 1 in 3).

Odgovor Sodišča

23 Vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, se nanaša na kvalifikacijo postopkov, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, kot preprostih ali zapletenih postopkov. Glede tega sta se stranki v postopku v glavni stvari v utemeljitev svoje razlage člena 7(1)(b) Protokola 4 v bistvu sklicevali na razlike med jezikovnimi različicami te določbe.

24 Ugotoviti pa je treba, da se nekatere jezikovne različice te določbe zares lahko razlagajo tako v smislu, ki ga je predlagala tožeča stranka v postopku v glavni stvari, kot v smislu, ki ga je predlagala Komisija. Tako je zlasti v nemški različici („einfaches"), francoski („les opérations simples de"), španski („las operaciones simples de"), italijanski („le semplici operazioni di") in portugalski („simples operações de").

25 Vendar iz drugih jezikovnih različic izhaja, da so postopki iz te določbe po definiciji „preprosti". Tak je podatek, o katerem lahko sklepamo iz izrazov „simple operations consisting of" iz angleške različice, „enkle foranstaltninger som" iz danske različice, „eenvoudige verrichtingen zoals" iz nizozemske različice in „enkel behandling bestående i" iz švedske različice.

26 Zato, kot je navedla Komisija, razlaga, po kateri se kot preprosti štejejo vsi postopki, navedeni v členu 7(1)(b) Protokola 4, ne nasprotuje nobeni jezikovni različici tega protokola, medtem ko naj bi bila razlaga, ki jo je predlagal Euro Tex – po kateri se razlikujejo preprosti in zapleteni postopki usklajevanja – nezdružljiva najmanj z jezikovnimi različicami, navedenimi v prejšnji točki.

27 Vsekakor je treba opozoriti, da je treba na podlagi ustaljene sodne prakse različne jezikovne različice skupnostnega besedila razlagati enotno in je torej treba ob razhajanjih med njimi zadevno določbo razlagati glede na splošno sistematiko in namen ureditve, katere del je (glej sodbe z dne 17. decembra 1998 v zadevi Codan, C-236/97, Recueil, str. I-8679, točka 28; z dne 13. aprila 2000 v zadevi W. N., C-420/98, Recueil, str. I-2847, točka 21, in z dne 16. marca 2006 v zadevi Komisija proti Španiji, C-332/04, ZOdl., str. I-40, točka 52).

28 Na podlagi četrte in šeste uvodne izjave Protokola 4, je njegov namen „olajšati trgovanje in poenostaviti upravne formalnosti" ter „olajšati delo uporabnikov in carinskih organov". Kot je navedla Komisija, naj bi bilo torej za poenostavitev in pravno varnost škodljivo, da bi se od nacionalnih organov zahtevalo, naj razlikujejo med preprostimi in zapletenimi postopki usklajevanja, odstranjevanja prahu, sejanja itd., ne da bi bilo v Protokolu navedeno kako merilo ali parameter, na podlagi katerega bi se tako razlikovanje opravilo.

29 Poleg tega je treba poudariti, da se zdi, da sprememba člena 7(1)(b) Protokola 4, ki jo je uvedel Sklep št. 4/2000, prav tako podpira to razlago zadevne določbe, saj je bila iz besedila te določbe odstranjena navedba „preprosti postopki".

30 Zato ni mogoče razlike med preprostimi in zapletenimi postopki usklajevanja izvesti niti iz besedila člena 7(1)(b) Protokola 4 niti iz ciljev tega protokola.

31 Končno je treba dodati, da besedilo Kjotske konvencije, na katerega se stranki sklicujeta v predloženih stališčih, prav tako ne omogoča tega razlikovanja.

32 V primeru, kot je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, naj bi bil namreč po pravilu 3 iz priloge D.1 h Kjotski konvenciji izvor blaga odvisen od kraja, v katerem je bila opravljena „zadnja bistvena predelava ali obdelava". V pravilu 6 te priloge je navedeno, da „operacije, ki ne prispevajo ali ki samo malo prispevajo k bistvenim značilnostim ali lastnostim blaga, se ne štejejo za zadostno obdelavo ali predelavo". Glede tega pravilo med drugim navaja „operacije za izboljšavo pakiranja ali tržne kakovosti blaga ali za pripravo pošiljanja, kakršne so razdeljevanje razsutega tovora, razdeljevanje tovorkov na skupine, razvrščanje, prepakiranje" in „mešanje blaga različnega porekla pod pogojem, da značilnosti izdelkov, ki nastanejo, niso bistveno drugačne od značilnosti blaga, ki je bilo zmešano". Torej ni omenjeno nobeno razlikovanje med preprostimi in zapletenimi postopki.

33 Zato je treba na vprašanje, ki ga je postavilo Finanzgericht Düsseldorf, odgovoriti, da ker člen 7(1)(b) Protokola 4 ne omogoča razlikovanja med preprostimi in bolj zapletenimi postopki usklajevanja, postopki usklajevanja, kot so opisani v predložitveni odločbi, spadajo pod pojem preprostih postopkov usklajevanja v smislu te določbe.

Stroški

34 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Ker člen 7(1)(b) Protokola 4 k Evropskemu sporazumu o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Republiko Poljsko na drugi strani, kakor je bil spremenjen s Sklepom Pridružitvenega sveta št. 1/97 med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Republiko Poljsko na drugi strani z dne 30. junija 1997, ne omogoča razlikovanja med preprostimi in bolj zapletenimi postopki usklajevanja, postopki usklajevanja, kot so opisani v predložitveni odločbi spadajo pod pojem preprostih postopkov usklajevanja v smislu te določbe.

Podpisi